

til, er det vel ikke andet end, hvad man kunde vente; man maatte vente, at der vilde gaa nogen Tid, før det begyndte at sandle til. Det fremgaar ganske tydeligt af det Værk om Ringkøbing Fjord, som forhenværende Amtslæge Rambusch i Aalborg har skrevet, og som jeg formoder, det ærede Medlem kender, at et frit Udløb fra Ringkøbing Fjord har en Tilbøjelighed til bestandig at vandre mod Syd, idet der ved Materialvandringen udenfor Udløbet danner sig Barrer, som gør, at Udløbet skifter Retning. Det er det, der nu er begyndt at ske ved Gødelen. Og saa kommer der en Ting til, der taler mod Gødelen, nemlig at den Ordning, som nu findes dér, ingen Muligheder giver for en Udvikling af Værdierne ved Ringkøbing Fjord. Der er nu, bliver der sagt, ofret 3 Mill. Kr. paa Forholdene derovre; og hvis vi skal blive staaende ved den nuværende Ordning, vil under alle Omstændigheder de 3 Mill. Kr. være tabt, thi Forholdene ved Gødelen giver ingen Muligheder for at opdyrke større Arealer end dem, der for Øjeblikket er under Kultur.

Hvad nu Brakvandstilstanden angaar, tror jeg, man hurtigt kan blive enig om, at det foreliggende Lovforslag ikke kan blive en endelig Ordning. Fiskerispørgsmaalet er ganske vist et underordnet Spørgsmaal i denne Sag, men det er dog et Spørgsmaal, som spiller nogen Rolle, og det oplyses i Kommissionsbetænkningen af de sagkyndige, at Brakvandstilstanden er den, der giver de daarligste Betingelser for Fiskeriet; baade rent Ferskvand og Saltvand er bedre.

For Landbruget vil en Brakvandstilstand vel kunne give taalelige, men ingenlunde tilfredsstillende Tilstande. Den vil kunne hjælpe de store og værdifulde Arealer mod Nord til en bedre Afvanding, men vil ikke i synderlig Grad kunne fremkalde Værdiforøgelser langs med Fjorden, og skal der sættes saa meget Saltvand ind i Ringkøbing Fjord gennem Slusen, at man kommer op over et Saltindhold af en 15 pro mille, op til de 15—30 pro mille, som er Betingelsen for et Rødspættefiskeri i Fjorden, og som ogsaa vil være meget nyttig for en Udvikling af Marskdannelse langs Fjorden, da vil der blive en saa stærk Gennemstrømning gennem Værkerne, at man med de hidtil gjorte Erfaringer for Øje maa nære nogen Tvivl om deres Holdbarhed. Ogsaa dette siges i Kommissionsbetænkningen i den endelige Indstilling, hvor der tales om, at man skal regulere Fjordens Vandstand paa en bestemt Maade, idet der i Parentes staaer: hvis Hensynet til Udløbet og dets Værker tillader det; derved tænker man jo aaben-

bart paa, at for stærk en Gennemstrømning kan underskære Værkerne. Der gøres ogsaa i Kommissionen udtrykkelig opmærksom paa, at man ikke maa lade Vandet strømme ud eller ind paa et Tidspunkt, hvor Forskellen mellem Vandstanden i Fjorden og Havet er for stor, men man skal vente, til den har udlignet sig noget; men derved vil Mulighederne for at faa den hurtige Overskyning af Saltvand, som er Betingelsen for Marskdannelse, ikke være til Stede i ønskelig Grad.

Jeg tror derfor, at naar man tager disse Forhold i Betragtning, maa man sige, at hverken den nuværende Ordning med et Udløb ved Gødelen eller en Brakvandstilstand i Fjorden kan betragtes som en endelig Ordning, og den endelige Ordning er det, vi tilstræber. Men der er, mener jeg, Mulighed for at faa en endelig Ordning, og det er ved at forvandle Ringkøbing Fjord til et Ferskvandsbassin og fuldstændig hindre Indstrømning i Fjorden, kun lade Vandet bevæge sig den ene Vej: ud af Fjorden. Hvad Fiskeriet angaar, gaar Kommissionens Oplysninger ud paa, at man herved vil kunne naa lige saa værdifulde Tilstande som ved en Brakvandstilstand med et endog meget stort Saltvandsindhold. Skibsfartsslusen skal under alle Omstændigheder være der, og Havfiskeriet vil kunne foregaa gennem denne.

Nu siger man: Ja, men der vil ikke kunne blive den tilstrækkelige Bevægelighed i Udløbet, og derfor vil det sandle til. Men selv med en Brakvandstilstand er man udsat for Tilsanding. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) imødesaa jo en Tilsanding og mente, man kunde komme ud over den — og deri tror jeg, han har Ret — ved at anbringe en Sandpumper dér. Paa samme Maade vil man kunne komme ud over den ved en Ferskvandstilstand i Fjorden, og jeg er ikke sikker paa, at man ikke lettere kunde komme ud over den i det Tilfælde, thi et Vandløb, hvor Vandet kun bevæger sig i een Retning, har langt mere Tilbøjelighed til at antage konstante Former, end hvis Strømmen snart gaar i den ene og snart i den anden Retning. Derfor vil Løbet i selve Fjorden hen til Slusen, det Dyb, der vil blive dér, antage langt fastere Former og Grundene inde i Fjorden lige saa, naar Vandet kun bevæger sig den ene Vej, end hvis det bevæger sig begge Veje, og Tilstanden mellem Slusen og de nuværende Moler ved Hvide Sande vil ogsaa faa en langt fastere og mere stabil Karakter, ja, selv udenfor Molerne og et godt Stykke ud vil Løbet, naar Vandet kun bevæger sig